

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੁਆ ਜੇ.ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਰਾਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੀਆਰੇ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ, - ਦੋਸ਼ੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1959 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 84।

*ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 417—ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ-ਅੰਦਾਜ਼ੀ—ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਦੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।*

ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ 'ਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਗਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾ ਝਟਕਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 417, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ; 5 ਨਵੰਬਰ 1958 ਨੂੰ

ਕੇ ਐਲ ਜੱਗਾ, ਰਾਜ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਡੀ ਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਹਰ ਕੌਂਸਲਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ:

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ, ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਪੁੱਤਰ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਿਸਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਹੈ। 22 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਚਾਂਦਰੀ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਚਾਂਦਰੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਨੀਲੋਠੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਦੁਪਹਿਰ 3.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ 22 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ, ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਸੌਲੇ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1 ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਥਕ ਦੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਅਤੇ ਰਾਮਫਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਚਾਂਦਰੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਆਏ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਤੀ ਨਾ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੋਆ ਬਣ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਰਾਮ ਫੱਲ ਦਾ ਪਿਤਾ ਚਾਂਦਰੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਤੋਂ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨਾ ਪੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਬੇਅਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੀ ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ

ਹਿੰਮਤ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਚਾਂਦਰੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਸਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਰ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧੇ ਪਰ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮੱਲ੍ਹੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 5, ਚਾਂਦਰੀ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਵੀ ਲਾਠੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਤੇ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਰਾਮ ਫਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 6 ਨੂੰ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮਾਨਸਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 7, ਧਰਮਾ ਅਤੇ ਰਿਸਾਲਾ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾਵਰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ। ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਸਾਂਪਲਾ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜੋ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 8 ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡਾ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੋਜ ਪਾਈ ਜੋ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਚਾਂਦਰੀ ਅਰਧ ਬੇਹੋਸ਼ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰਾਤ 1.10 ਵਜੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ. ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।' ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਦੇ ਥਾਣੇ ਜਾ ਕੇ ਰਾਤ 9.50 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ, ਪਰ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਸੋਲਾ, ਜੁਰਮ ਦਾ ਹਥਿਆਰ, ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਬੈਥਕ ਤੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਂਦਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਡਾ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੁੱਕਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਮੁਰਦਾ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸੱਟ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਉਪ-ਕੈਪਿਟੂਲਰ ਹੈਮੋਟੋਮਾ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਰੇਖਿਕ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੱਧ-ਰੇਖਾ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਸਫੋਨੋਇਡ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਿੰਗ ਵੱਲ ਮੇਨਿਜੀਅਲ ਗਰੇਵ। ਮੱਧ ਮੇਨਿਜੀਅਲ ਨਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈਮਰੇਜ ਵੀ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਹੈਮਰੇਜ ਕਾਰਨ ਹੋਈ

ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੱਧ ਮੈਨਿਨਜ਼ਿਅਲ ਨਾੜੀਆਂ ਦੇ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ, ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਸਾਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟ ਕੇ ਲੈਵਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਲੈਵਲ ਉੱਚਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਪੱਧਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਿਆਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਂਦਰੀ, ਰਾਮ ਕੰਵਰ, ਮੱਲੋ ਅਤੇ ਰਾਮ ਫਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਤੀ ਕਿਉਂ ਹਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਦੋ ਦੀ ਬਦਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਰ ਵੀ ਆ ਗਏ ਪਰ ਉਹ ਨਿਹੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. ਪਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਲਾਠੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। ਚਾਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੱਲੋ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਿਆਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਜਦੋਂ ਚਾਂਦਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਡਾਸੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਗਿੱਟੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਲੈ ਕੇ ਖੇਤ ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਨਾ ਲੜਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਮ ਫੱਲ ਦੀ ਸੋਟੀ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਰਾਮ ਫੱਲ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਘਾਤਕ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਹੇਠ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ. 2, ਮੱਲੋ

ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 5, ਰਾਮ ਫਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 6 ਅਤੇ ਮਾਨਸਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 7, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਪਿਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕਸੋਲਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 1 ਦੇ ਪੁੰਦਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਅਸੰਭਵ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਨਸਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 7 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ 'ਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ, ਰਾਮ ਕੰਵਰ, ਮੱਲੋ ਅਤੇ ਰਾਮ ਫੱਲ, ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਦਲੇਲ ਸਿੰਘ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਂਦਰੀ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਮੱਲੋ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਝੂਠੇ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਸਿੱਧ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸੱਟ ਅਤੇ ਰਾਮ ਫਲ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਪਿਆਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕਸੋਲੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸ. ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ

ਪਿਆਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਸਦਲੇ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਝਟਕਾ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੱਗਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਆਤਮ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਖ਼ਤ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਨਸਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਮ ਕੰਵਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 2, ਮੱਲੋ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 5, ਅਤੇ ਰਾਮ ਫਲ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 6, ਮੈਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 5, 7 ਵੀਂ ਜਾਂ 8 ਵੀਂ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸੱਚ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਿਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਸੌਲਾ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ, ਪੀ. 1 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਸ ਝਟਕੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਿਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਚਾਂਦਰੀ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਝਟਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਝਟਕਾ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸੱਜੇ ਗਿੱਟੇ ਦੇ ਜੋੜ

'ਤੇ 1" x 1/4 ਛੋਟੇ ਕੱਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਟ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਹੀ ਹੈ। ਚਾਂਦਰੀ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਜਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਝਟਕਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਹੋਰ ਮੁੜ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ. ਅਸੀਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾ ਝਟਕਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਹੈ ਜੋ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਂਦਰੀ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਝਟਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਝਟਕਾ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸੱਜੇ ਗਿੱਟੇ ਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ 1" x 1/4 ਛੋਟੇ ਕੱਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਟ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਹੀ ਹੈ। ਚਾਂਦਰੀ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਜਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਝਟਕਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ

ਹੈ। ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਹੋਰ ਮੁੜ ਹੈ। -ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ. ਅਸੀਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਏ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾ ਝਟਕਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅਹੋਰ ਰਾਜਾ ਖਿੰਨਾ, ਬਨਾਮ ਸੌਰਾਸਟ੍ਰਾ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਵੈਂਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਦੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੋਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 417, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਯੋਗ : ਵੇਖੋ ਐਟਲੇ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2)। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸਬਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਸੱਟ ਬਹੁਤ



ਸਤਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਤਹੀ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੇ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਚਾਂਦਗੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਲ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਚਾਂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਝਟਕਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 304 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 325 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 325, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।